

פתיחו. ביה שעתא, סליק מאריה דדינא, דקאים עליהון, ויתיב בכורסייא דדינא, ושירתא אשתכח, עד לא תסתייים דינא סחרן מארי דעינין דלסטרא ימינא, ועמהון (ד) ד' ע"ב) תמניסר אלפין אחרנין תקעין, ולא מיבבין ולא מיללין (ס"א לא מיללין ולא מיבבין) פתחין שירתא, מזדעזען מאתן וחמשין אלפין מארי דיבבא.

תקע תננינות ולא מיבבין (ס"א ולא מיבבין ולא מיללין) נטיל פטרונא, מההוא פרסייא ויתיב בכורסייא דוותרנותא. ביה זמנא הוה (נ"א הוא) מדפר שמא קדישא עלאה רבא, דבההוא שמא חיים לכלא.

פתח ואמר זמנא חדא יו"ד ה"א וי"ו ה"א (ס"א יו"ד ה"א ויא"ו ה"א) פמה דאת אמר (שמות ל"ד) ויקרא בשם יהוה. פתחין פקדמיתא מארי גלגלי קדישין. ואלף אלפין, ורבוא רבבן, ואמרי שירתא, משבחין ואמרין, ברוך יקרא דה' מאתר בית שכינתיה.

אתיא ההוא גנתא, דהות (נ"א דאיה) טמירא במאתן וחמשין עלמין, הוא שכינתא יקרא בזיוה, דנפיק מזיוא לזיוא, וזיוה נגיד מניה, לארבע סטרין רישין, לקדמאי (ס"א לקנימא), מההוא זיוא נפק (ס"א אתמשד) לכלהו דאינון לתפא, וההיא אקרי גנתא דעדן.

פתח תננינות ההוא סבא, פטרונא דכלא ומדפר שמייה יו"ד ה"א ויא"ו ה"א, וכלהו פתחי בתליסר מכילן דרחמי. מאן חמי כל אלין תקיפין, ראמין דראמין, תקיפין דתקיפין, רתיכין קדישין, ושמיא, וכל חילהון, מזדעזעין ומתחלחלן באימתא סגיא, משבחין שמא קדישא, ואמרין שירתא. ופאין אינון נשמתהון דצדיקיא, דאינון

מיבבים שנית, ודין יושב, וספרים נפתחים. באותה שעה עולה בעל הדין שעומד עליהם, ויושב על פסא דין, ושירה שוככת עד שלא יסתיים הדין. סובבים בעלי העינים שלצד ימין, ועמם שמונה עשר אלף תוקעים, ולא מיבבים ולא מיללים (ס"א לא מיללין ולא מיבבין) ופותרים בשירה. מזדעזעים מאתים וחמשים אלף בעלי יבבה.

תוקע שנית ולא מיבבים (ולא מיבבים ולא מיללים). נוסע הפטרון מאתו כסא ויושב בכסא הותרנות. באותו זמן היה (הוא) מזכיר שם קדוש עליון ונגדול, שבאותו שם יש חיים לכל. פתח ואמר פעם אחת יו"ד ה"א וי"ו ה"א (יו"ד ה"א ויא"ו ה"א), כמו שנגמר (שמות לד) ויקרא בשם ה'. פותרים כבתחלה בעלי גלגלים קדושים, ואלף אלפים ורבוא רבבות, ואומרים שירה, משבחים ואומרים, ברוך כבוד ה' ממקום בית שכינתו.

בא אותו הגן, שהיתה (שהיא) שמורה במאתים וחמשים עולמות, היא שכינה נכבדה בזיוה, שיוצאת מזיו לזיו, וזיוה שופע ממנה לארבעה צדדים ראשיים לראשונים (לקינים). מאתו זיו יוצא (נמשך) לכל אותם למטה, והיא נקראת גן עדן.

פתח שנית אותו זקן, הפטרון של הכל, ומזכיר שמו יו"ד ה"א ויא"ו ה"א, וכלם פותרים בשלש עשרה מדות הרחמים. מי ראה כל התקיפים הללו, רמים של רמים, תקיפים של תקיפים, מרפבות קדושים, ושמים וכל חיליהם, מזדעזעים ומתחלחלים באימה רבה,

בַּהֲהוּא עֲדוּנָא, וַיִּדְעִין דָּא, עַל הַאי אֵיתָמַר
(ירמיה י') מִי לֹא יִירָאֵךְ מִלְּךָ הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יֵאָתֶה
וְגו' (ע"כ תוספתא)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כַּד נִחְתַּת שְׁכִינְתָּא
לְמַצְרַיִם, נִחְתַּת חֲזֵיהַ חֲדָא, דְּשָׁמְהָ
יִשְׂרָאֵל, בְּדִיוקְנָא דְּהֵהוּא סְבָא, וְאַרְבְּעִין
וּתְרִין שְׁמִשִּׁין קִדְיִשִּׁין עֲמִיָּה, וְכָל חַד וְחַד אֶת
קִדְיִשָּׁא עֲמִיָּה, מִשְׁמָא קִדְיִשָּׁא, וְכִלְהוּ נִחְתָּן
עִם יַעֲקֹב לְמַצְרַיִם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וְאַלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָה אֶת יַעֲקֹב.
אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִמְּשַׁמַּע דְּקָאָמַר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
וְאַחַר כֵּן אֶת יַעֲקֹב, וְלֹא נֶאֱמַר אֲתוּ.

שְׂאֵר רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן,
(אמר ליה) פִּינּוֹן דְּשִׁמְעַת מְאֹבֹד, פְּרִשְׁת
וְאַלֶּה שְׁמוֹת בְּרִזָּא עֲלָאָה, מָאִי קָאָמַר אִישׁ
וּבֵיתוֹ בָּאוּ. אָמַר לִיָּה, הֵהוּא מְלֵה דְהוּה אָמַר
אַבָּא, אֵינּוֹן הוּוּ מְלֵאכִין עֲלֵאִין, דְּאֵינּוֹן
לְעִילָא עַל תְּתָאִי מְנַהוּן, הֵינּוּ דְכְּתִיב אִישׁ
וּבֵיתוֹ בָּאוּ, וְהִכִּי אָמַר אַבָּא, כָּל אֵינּוֹן מְלֵאכִין
דְּבִדְרָגָא עֲלָאָה, אַקְרוּן גּוּבְרִין דּוּכְרִין, וְאֵינּוֹן
דְּבִדְרָגָא תְּתָאָה מְנַהוּן, אֲתַקְרוּן (נִקְבְּתָא) בֵּית,
דְּאֲתַתָּא נּוּקְבָא דְמְקַבְּלָא מִן דְּכוּרָא.

רַבִּי יִצְחָק הוּוּ קָאִים קָמִיָּה דְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּר
רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לִיָּה שְׁכִינְתָּא נִחְתַּת
לְמַצְרַיִם עִם יַעֲקֹב. אָמַר לִיָּה וְלֹא, וְהֵא כְּתִיב
(בראשית מ"ו) אָנֹכִי אֶרֶד עִמָּךְ. אָמַר לִיָּה תָא חֲזִי,
שְׁכִינְתָּא נִחְתַּת לְמַצְרַיִם אֶת יַעֲקֹב וְשִׁית מְאָה
אֶלְפִין רְתִיכִין קִדְיִשִּׁין (אחריני) עֲמָה, וְהֵינּוּ
דְכְּתִיב כֶּשֶׁשׁ מְאוֹת אֶלְפִין רְגָלִי, תְּנִינָן שִׁית
מְאָה אֶלְפִין רְתִיכִין קִדְיִשִּׁין נִחְתּוּ עִם יַעֲקֹב
לְמַצְרַיִם, וְכִלְהוּ סְלִיקוּ מִתְּמָן, כַּד נִפְקוּ

מִשְׁבָּחִים אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
וְאוֹמְרִים שִׁירָה. אֲשֶׁרֵיהֶם
נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁהֵם בְּאוֹתוֹ
הַעֲדוּן וַיִּוֹדְעִים אֶת זֶה, עַל זֶה
נֶאֱמַר (ירמיה י') מִי לֹא יִירָאֵךְ מִלְּךָ
הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יֵאָתֶה וְגו'.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּשִׁינְדָה
שְׁכִינָה לְמַצְרַיִם, יְרֵדָה חֲזֵיהַ אַחַת
שְׁשִׁמָה יִשְׂרָאֵל בְּדִיוקְנָא אוֹתוֹ
הַזְקָן, וְאַרְבְּעִים וּשְׁנַיִם שְׁמִשִּׁים
קְדוּשִׁים עֲמוּ, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד
אוֹת קְדוּשָׁה עֲמוּ מִהַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ, וְכִלְם יְרֵדוּ עִם יַעֲקֹב
לְמַצְרַיִם. זֶהוּ שְׁכִינְתּוֹב וְאַלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
מִצְרַיִמָה אֶת יַעֲקֹב. אָמַר רַבִּי
יִצְחָק, מִמְּשַׁמַּע שְׂאֵמַר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, וְאַחַר כֵּן אֶת יַעֲקֹב,
וְלֹא נֶאֱמַר אֲתוּ.

שְׂאֵר רַבִּי יְהוּדָה אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר
בֶּן רַבִּי שְׁמַעוֹן, [אמר לו] פִּינּוֹן
שְׁשִׁמְעַת מְאֹבִיד אֶת פְּרִשְׁת
וְאַלֶּה שְׁמוֹת בְּסוּד עֲלִיוֹן, מַה זֶה
שְׂאֵמַר אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ? אָמַר
לוֹ, אוֹתָהּ מְלֵה שְׁהִיָּה אוֹמַר
אַבָּא, אֵלוּ הֵם מְלֵאכִים עֲלִיוֹנִים,
שְׁהֵם מְעַל הַתְּחִתּוֹנִים מֵהֶם. זֶהוּ
שְׁכִינְתּוֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ. וְכַךְ
אָמַר אַבָּא, כָּל אוֹתָם מְלֵאכִים
שְׁבִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה, נִקְרָאִים
גְּבָרִים זְכָרִים, וְאוֹתָם שְׁבִדְרָגָה
תְּחִתּוֹנָה מֵהֶם, נִקְרָאִים (נְקִבּוֹת)
בֵּית, שְׂאֵשָׁה נְקִבָה שְׁמַקְבֵּלָת מִן
הַזְכָּר.

רַבִּי יִצְחָק הָיָה עוֹמֵד לְפָנֵי רַבִּי
אֶלְעָזָר בֶּן רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹ,
שְׁכִינָה יְרֵדָה עִם יַעֲקֹב
לְמַצְרַיִם? אָמַר לוֹ, וְלֹא? וְהִרִי
כְּתוּב (בראשית מו) אָנֹכִי אֶרֶד עִמָּךְ.
אָמַר לוֹ, בָּא תְרָאָה, שְׁכִינָה
יְרֵדָה לְמַצְרַיִם אֶת יַעֲקֹב, וְשֵׁשׁ
מְאוֹת אֶלְפִין מְרַפְּבוֹת קְדוּשׁוֹת
[אחריהן] עֲמָה, וְהֵינּוּ מֵה שְׁכִינְתּוֹב

כֶּשֶׁשׁ מְאוֹת אֶלְפִין רְגָלִי. שְׁנִינּוּ, שֵׁשׁ מְאוֹת אֶלְפִין מְרַפְּבוֹת קְדוּשׁוֹת יְרֵדוּ עִם יַעֲקֹב לְמַצְרַיִם, וְכִלְם

ישראל ממצרים. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שמות י"ב) וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסֶס סְפוֹתָהּ כְּשֶׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלֵי וְגו'. שֶׁשׁ מֵאוֹת לֹא נֶאֱמַר, אֲלֵא כְּשֶׁשׁ מֵאוֹת, כְּגוֹנוֹנָא דְנִפְקוּ אֶלְיָן, כְּפִי נִפְקוּ אֶלְיָן.

עלו משם כשיצאו ישראל ממצרים. זהו שכתוב (שמות יב) ויסעו בני ישראל מרעמסס ספתה פשש מאות אלף רגלי וגו'. שש מאות לא נאמר, אלא כשש מאות. כמו שיצאו אלה, כפי יצאו אלה.

וְתָא חֲזִי רְזָא דְמַלְהָ, בְּעַדְנָא דְנִפְקוּ אֶלְיָן רְתִיכִין קְדִישִׁין, מְשִׁירֵיתָא קְדִישָׁתָא, חֲמוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּדְעוּ, דְּהוּוּ מִתְּעַפְכִּין בְּגִינֵיהוֹן, וְכִלְהוּ בְּהִילוּ דְעַבְדוּ יִשְׂרָאֵל, בְּגִינֵיהוֹן הָוָה, וְהֵינְנוּ דְכְתִיב, (שמות י"ב) וְלֹא יָכֻלוּ לְהִתְמַהֵמָה, הָוָה לֵיהּ לְמִימַר וְלֹא רְצוּ לְהִתְמַהֵמָה אֲבָל לֹא פְתִיב אֲלֵא וְלֹא יָכֻלוּ. וְאֲתֵיִדְעוּ (ס"ו וְאִיתְגַּדַּע) מִמֶּשׁ, דְּכִלְהוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, הוּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל דְרַקִּיעָא, וְהֵינְנוּ דְכְתִיב, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אֵת יַעֲקֹב, וְעַל דָּא לֹא נֶאֱמַר וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אִתּוּ, אֲלֵא וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אִתּוּ יַעֲקֹב, הַבָּאִים מִצְרִימָה בְּקַדְמֵיתָא וְעַם מִי, אֵת יַעֲקֹב.

ובא ראה סוד הדבר, בזמן שיצאו המרכבות הקדושות הללו והמחנות הקדושים, ראו ישראל וידעו שהם מתעפכים בשבילם, וכל החפזון שעשו ישראל היה בגללם, והינו שכתוב ולא יכלו להתמהמה, היה לו לומר ולא רצו להתמהמה, אבל לא כתוב אלא ולא יכלו. ונודעו (אז נודע) ממש, שכל בני ישראל היו בני ישראל של הרקיע, והינו מה שכתוב בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב, ועל זה לא נאמר ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה אתו, אלא ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב. הבאים מצרימה בראשונה, ועם מי? את יעקב.

אמר רבי יהודה, (נ"א רבי יצחק נ"א רבי יוסי) קל וחומר, ומה כד אשתזיב יעקב מלבן, פתיב, (בראשית ל"ב) ויעקב הלך לדרפו ויפגעו בו מלאכי אלהים. כד נחת בגלותא, וקודשא בריך הוא אומר, אנכי ארד עמך מצרימה, (ד' ה' ע"א) לאו דינא, הואיל ופטרונא נחתא דייחתון שמשוי עמיה, היינו דכתיב הבאים מצרימה את יעקב. רבי יעקב דכפר חנן אמר משמיה דרבי אבא, מאן אינון בני ישראל דהכא. אינון דאתקרון בני ישראל ממש.

אמר רבי יהודה, (נ"א רבי יצחק) ומה כשנצל רבי יוסי קל וחומר, ומה כשנצל יעקב מלבן פתוב (בראשית לב) ויעקב הלך לדרפו ויפגעו בו מלאכי אלהים - כשירד לגלות והקדוש ברוך הוא אמר אנכי ארד עמך מצרימה, אינו דין שהואיל והפטרון יורד, שירדו גם שמשוי עמו? הינו שכתוב הבאים מצרימה את יעקב. רבי יעקב מכפר חנן אמר משמו של רבי אבא, מי הם בני ישראל של כאן? אותם שנקראו בני ישראל ממש.

רבי אבא פתח ואמר, (תהלים מ"ו) לכו חזו מפעלות יי' אשר שם שמות בארץ. אל תקרי שמות. אלא שמות. ואזלא הא כהא דאמר רבי חייא, כגוונא דרקיעא, עבד

רבי אבא פתח ואמר, (תהלים מו) לכו חזו מפעלות יי' אשר שם שמות בארץ, אל תקרי שמות אלא שמות. והולך זה כזה,

קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּאַרְעָא בְּרַקִּיעַ אֵית שְׁמֵהּ
קְדִישִׁין, בְּאַרְעָא אֵית שְׁמֵהּ קְדִישִׁין.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה (נ"א רבי יוסי) בְּהֵוָה יוֹמָא דְנַחַת
יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם, נַחַתוּ עִמִּיהּ שְׁתִּין רַבּוּא

דְּמִלְאָכִי עֲלָאִי. רַבִּי יְהוּדָה פְּתַח, (שיר השירים ג)
הִנֵּה מִטְתּוֹ שְׁלֹשְׁלֵמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב
וְגו', קוּזְמִיטִין דְּגְלִיפִין בְּקִלְדִּיטָא, סַחְרִין
בְּדוּכְתִיָּה קוּזְמִיטִין בְּשַׁבְּעָא, גְּלִיפִין
בְּשִׁתִּתָּא, הָדָא הוּא דְכְתִיב, שְׁשִׁים גְּבוּרִים
סָבִיב לָהּ.

הִנֵּה מִטְתּוֹ: דָּא אִיהִי (בראשית רכ"ה) שְׁכִינְתָּא.
שְׁלֹשְׁלֵמָה: מִלְכָּא דְשְׁלָמָא דִּילֵיהּ.
שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ: אֲלִין אֵינּוֹן שְׁתִּין
רַבּוּא דְּמִלְאָכִי עֲלָאִי, דְּאֵינּוֹן מַחִילָא
דְּשְׁכִינְתָּא, דְּנַחַתת עִם יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם. מִגְּבוּרֵי
יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל דְּלַעִילָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו', אִישׁ וּבֵיתוֹ
בָּאוּ: אֵינּוֹן וְנִימוּסֵיהוֹן.

רַבִּי חֵיִיא הָוָה אָזִיל מֵאוּשָׁא לְלוּד, וְהָוָה
רָכִיב עַל חֲמָרָא, וְהָוָה ר' יוֹסִי עִמִּיהּ,
נַחִית ר' חֵיִיא, וְשַׁקְלִיה בִּידוּי לְר' יוֹסִי, אָמַר
לֵיהּ, אִי בְנֵי עֲלָמָא יִדְעִין יְקָרָא סְגִיָּא
דְּיַעֲקֹב, בְּשַׁעֲתָא דְאָמַר לֵיהּ קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא,
אָנְכִי אַרְדַּ עִמָּךְ מִצְרִימָה, הוּוּ מְלַחְכֵי עֲפָרָא,
תְּלַת פְּרָסֵי קָרִיב לְקַבְרֵיהּ, דְּהַכִּי מְפָרְשֵׁי מְרַנָּא
רַבְרָבִי עֲלָמָא, מְאַרְיֵהוֹן דְּמִתְנִיתָא, פְּתִיב (שמות
י"ח) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְאֵת חוֹתְנּוֹ, אֶהְרֹן חָמָא
לְמֹשֶׁה דְנִפְקָא, וְנִפְקָא עִמִּיהּ, וְאֶלְעָזָר וְנִשְׂיָאִי
וְסָבִי נִפְקוּ עִמִּיהּ, רָאשֵׁי אֲבָהֶן, וּמְעָרְעֵי
כְּנֻשָׁתָא, וְכָל יִשְׂרָאֵל נִפְקוּ עִמֵּהוֹן, אֲשַׁתְּפַחוּ
דְּכָל יִשְׂרָאֵל פְּלָהוּ, נִפְקוּ לְקַבְלֵיהּ דִּיתְרוֹ, מֵאֵן
חָמָא לְמֹשֶׁה דְנִפְקָא וְלֹא יִפּוּק, לְאֶהְרֹן
וְלְרַבְרָבִי דְנִפְקָא, וְלֹא יִפּוּק. אֲשַׁתְּכַח, דְּבִגִין

שְׁאָמַר רַבִּי חֵיִיא, כְּמוֹ בְּרַקִּיעַ
עָשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַרְץ.
בְּרַקִּיעַ יֵשׁ שְׁמוֹת קְדוּשִׁים,
וּבְאַרְץ יֵשׁ שְׁמוֹת קְדוּשִׁים.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה [נ"א רבי יוסי],
בְּאוּתוֹ יוֹם שְׁיָרַד יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם,
יָרְדוּ עִמּוֹ שְׁשִׁים רַבּוּא מְלַאָּכִים
עֲלִיוָנִים. רַבִּי יְהוּדָה פְּתַח, הִנֵּה
מִטְתּוֹ שְׁלֹשְׁלֵמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים
סָבִיב וְגו', שְׁלֹטוֹנִים שְׁחֻקוּקִים
בְּמִפְתָּח, סוּכְבִים בְּמִקְוֵמוֹ
הַשְׁלֹטוֹנִים בְּשַׁבְּעֵי, וְחֻקוּקִים
בְּשִׁשִׁי. זְהוּ שְׁכִתּוּב שְׁשִׁים
גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ.

הִנֵּה מִטְתּוֹ - זֹהִי שְׁכִינָה.
שְׁלֹשְׁלֵמָה - הַמְלִיךְ שְׁהַשְׁלוּם
שְׁלוֹ. שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ -
אֵלוֹ הֵם שְׁשִׁים רַבּוּא מְלַאָּכִים
עֲלִיוָנִים, שְׁהֵם מַחִיל הַשְׁכִּינָה
שְׁיָרְדָה עִם יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם.
מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל - יִשְׂרָאֵל
שְׁלַמְעֵלָה. זְהוּ שְׁכִתּוּב וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו', אִישׁ
וּבֵיתוֹ בָּאוּ - הֵם וּמְנַהֲגֵיהֶם.

רַבִּי חֵיִיא הִיָּה הוֹלֵךְ מֵאוּשָׁא
לְלוּד, וְהִיָּה רוֹכֵב עַל חֲמֹר,
וְהִיָּה רַבִּי יוֹסִי עִמּוֹ. יָרַד רַבִּי
חֵיִיא וְתַפְסֵי דְּרֵי רַבִּי יוֹסִי. אָמַר
לוֹ, אִם בְּנֵי הָעוֹלָם הִיוּ יוֹדְעִים
כְּבוֹדוֹ הָרַב שֶׁל יַעֲקֹב בְּשַׁעֲרֵי
שְׁאָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
אָנְכִי אַרְדַּ עִמָּךְ מִצְרִימָה, הִיוּ
מְלַחְכִים אֶת הָעֶפֶר שֶׁלֹּשׁ
פְּרָסָאוֹת קְרוּב לְקַבְרוֹ, שְׁכָף
מְפָרְשִׁים מוֹרִינוּ גְּדוּלֵי עוֹלָם
בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, כְּתוּב (שמות ח)
וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְאֵת חוֹתְנּוֹ, אֶהְרֹן
רָאָה שְׁמֹשֶׁה יוֹצֵא, וַיֵּצֵא עִמּוֹ,
וְאֶלְעָזָר וְנִשְׂיָאִים וְזַקְנֵי יִצְאוּ
עִמּוֹ, רָאשֵׁי אֲבוֹת וּקְרוּאֵי
הָעֵדָה, וְכָל יִשְׂרָאֵל יִצְאוּ עִמָּם.
נִמְצָא שְׁפָל יִשְׂרָאֵל כָּלִם יִצְאוּ
לְקִרְאֵת יְתְרוֹ. מִי רָאָה אֶת מֹשֶׁה
יוֹצֵא וְלֹא יִצָּא? אֶת אֶהְרֹן